

50 Aar på Bymarken

En påbegyndt beskrivelse ved Ejnar Beck Rasmussen.

En dag i sommerferien 1934 købte jeg en parcel på 18000 m³ eller nær 4 tdr. land beliggende til nuværende hovedvej A18 dengang en grusvej med vejgrøfter fra den gamle bygrænse til Stampen, en facadelængde på ca. 145 meter, grunden ubebygget, en kedelig græsmark uden beplantning af betydning.

Den gamle bygrænse, ved 35 km. stenen A18 var en delvis ødelagt granhegn.

Vi må sætte fantasien i sving og lade tankerne gå tilbage til 1934 for at få et billede af omgivelserne. Vi står ved det gamle byskel, nu ved 39 km. stenen og ser mod øst. Grusvejen går frem, mod syd landbrugsjord en enkelt ejendom. Mod nord landbrugsjord til Møllegården, Nyvang og den øvrige bebyggelse fandtes ikke, man følte sig uden for byen.

Ser vi mod byen har vi mod syd den omtalte parcel, på hjørnet af Stampenvej og A18 et gammelt hus, resterne af et for længst nedlagt landbrugsejendom, nu Vejlevej 54 ellers ingen bebyggelser før nærmere byen. Mod nord har vi en 15 tdr. land stor granplantage fra 39 km. stenen til Vejlevej 43 (Vorks) ellers ingen ingen bebyggelser før byen med undtagelse af Karensminde midt i plantagen. Plantagen plantet omkring 1900 af den daværende Møller Hans Kristensen og skrædder Jens Rasmussen (min far), de gamle skovveje er senere blevet til Chr. Bergs Vej og Granbakken.

Og nu begynder eventyret. Jeg havde udarbejdet en plan for jordstykket, og efter hjemkomsten fra ferien modnes tanken om ændring af tilværelsen. En opsigelse af min stilling blev ændret til orlov i 1 år. 1. juli 1935 var jeg borger i Brande. Jeg fik bygget et hønsehus og i sommerens løb kom der hønsekyllinger. Begyndelsen til "Bymarkens Hønseri" var gjort, alt gik planmæssigt, et hønsehold groede frem og jeg havde det held at komme ind som vinder af Amtets årskonkurrence. Så kom krigen og så var det ikke muligt at skaffe foder til dyrene. Resultatet var nedlægning af hønseriet og senere blev hønsehuset dels lejet ud til pelsavl og et lille vandrehjem fik jeg også startet ved hjælp af byens unge mennesker. Dette gik gik nogle år, men efteråret 1942 tog jeg mod et tilbud som faglærer ved Ollerup Håndværkerskole, men også her kom krigen med beslaglæggelse af skolen, så et par år i Brande, men igen til Ollerup. Jeg legede hønseriet ud til Øjvind Vemmelund, senere salg. Jeg havde afsat 5 byggegrunde fra Stampenvejen med facade mod A18. Salget gik ikke så godt, men 1940 kom der afsætning, alle grunde solgt. Senere solgte jeg en stor parcel til bygning af en skjortefabrik, det gjorde at jeg måtte skaffe vej, og det blev "Bymarken"

Den omtalte skjortefabrik blev stoppet, da det var planen, at den meget omtalte omfartsvej skulle passere området. Jeg fik det omtalte jordstykke tilbage, min broder havde købt det påbegyndte hus og fik senere grund dertil. Senere byggede Kehlet hus. Jeg havde selv i 1950

bygget et hønsehus længere mod syd, senere blev der solgt grund i det sydvestre hjørne og hus bygget.

På jorden fra Søren Bundgaards ejendom var der bygget en samling huse og der blevet krævet en vej fra Martensens Allé og Bundgaards jord over Stampevejen og min parcel til Bymarken og mod den gamle bygrænse, vistnok 1960. Senere blev Engtoften forlænget til Serup Olsens fabrik sagde stop.

I løbet af et par år var der her skabt et yt kvarter. En udvikling, som ingen havde drømt om, var ført ud i livet.

I omegnen er der sket meget. En energisk brunkuls entreprenør købte jord fra Møllegården fra 39 km. stenen og mod Vejle og planlagde et byggeri det såkaldte "Nyvang". Planen var at skabe boplads til brunkulsarbejdere, et byggeri med statsstøtte; senere flere huse langs A18, senere Bøgevænget og den planlagte landsby.

I 1934 var der hverken vand, kloak eller elektrisk anlæg.

Jeg havde i begyndelsen en brønd.